

Üstad'ın Bayram Ağabeyi Kore'ye savaşa gitmesine izin vermesini nasıl anlıyoruz? Halbuki o bir din muhaberesi değildi?

Bayram Yüksel Ağabey, 1951'de askere gitti, acemiliğini İskenderun'da yaptı. Daha sonra çektiği kurrada Kore çıktı. Bunun üzerine Üstad'ın yanına gitti. Bayram Yüksel durumu Üsta'da anlatınca, Üstad çok memnun oldu.

“Ben zaten bir Nur talebesini Kore ve Japonya'ya göndermek istiyordum. Bunun için seni veya Ceylan'ı düşünmüştüm. İnkâr-ı Ulûhiyetle mücadele için Kore'ye gitmek lâzım”

dedi. Üstad Hazretleri kendi Cevşen'ini Bayram Yüksel'e verdi ve

“Biz inayet-i Rabbâniye altındayız, hiç merak etme. Cenâb-ı Allah senin yardımcın olacaktır.”

dedi. Kendisine Hutbe-i Şamiye ile birlikte altı risale daha vererek Japon Başkumandanına götürmesini istedi. (1) Savaş bittiğinde komutanlarına, Bediüzzaman'ın verdiği risaleleri Japon Başkumandanına ulaştırması gerektiğini söyledi. Subaylar dışında kimsenin Japonya'ya gitmesine izin verilmemesine rağmen, bölük komutanı ve bazı üstteğmenlerin gayretleriyle o da Japonya'ya gitti. Japon Başkumandanının bir kaç sene önce öldüğünü haber aldı. Emanetleri yetkililere teslim etti. Savaş bittiğinde Türkiye'ye döndü. 2002 yılında gerçekleştirilen Uluslararası Bediüzzaman Sempozyumuna Kore'den katılan Prof. Dr. Cemil Lee'nin:

“Biz Bayram Yüksel'in Kore'de ayak bastığı topraklarda açan çiçekleriz.”

şeklindeki ifadesi, Kore'de o gün yapılan bu hizmetlerin bugün nasıl meyveler verdiğinin anlamlı bir örneğidir. Kore Savaşı'na, ateizmin ve komünizmin karşısında cephe alan bir orduda yer almak noktasında müsaade edilmiştir. Ayrıca hatıralardan da anlaşıldığı kadarıyla, sadece maddi savaş için gitmemiştir. Aynı zaman da manevi bir hizmetin temelleri de atılmak üzere verilen bir müsaadedir.

(1) bk. ŞAHİNER, Necmeddin, *Son Şahitler III. Cilt, Bayram Yüksel maddesi.*